

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010483
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1514010483.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci odsúdeného F. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/72/2014 zo dňa 26.04.2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.08.2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona sa odsúdený F. B., nar. XX.XX.XXXX, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určeného rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/72/2014 zo dňa 28.01.2016, právoplatným dňa 28.01.2016, predĺženej uznesením sp.zn. 7T/72/2014 zo dňa 08.10.2018, právoplatným dňa 12.10.2018, neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov vykoná.

Podľa § 48 ods. 1 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený F. B. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/72/2014 zo dňa 28.01.2016, predĺženej uznesením sp.zn. 7T/72/2014 zo dňa 08.10.2018, neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený nežil riadnym životom, nakoľko v predĺženej skúšobnej dobe spáchal úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.05.2021. Odsúdený namieta, že napriek tomu, že bol v čase verejného zasadnutia súdu prvého stupňa vo výkone trestu odňatia slobody, nemal obhajcu, hoci je urého dôvod povinnej obhajoby. Trestný čin, ktorý spáchal v skúšobnej dobe, nebol úmyselný. Odsúdený je dlhodobý psychiatrickým pacientom, trpí viacerými poruchami osobnosti, napr. organickou afektívnou poruchou F063, organickou poruchou osobnosti F070, čo vyplýva aj z listinných dôkazov, ktoré doručí po výkone trestu. Cestou obhajcu chcel zabezpečiť správu od jeho psychiatra, ktorého niekoľko rokov navštevuje, a ktorý by potvrdil, že jeho konanie bolo zapríčinené zmenou psychiatrických liekov. Kvôli návratu psychiatrického ochorenia odsúdený užil alkohol, a ten mal za následok, že prišlo ku „konaniu“. Odsúdený ale nebol pri zmysloch, a teda sa nejednalo o úmyselný trestný čin. Už súd, ktorý mu uložil za tento skutok 20 mesiacov, mal mať uvedené na zreteli, a namiesto výkonu trestu mal

zabezpečiť ochranu spoločnosti iným spôsobom. Do súčasného výkonu trestu odsúdený viedol riadny život, bol zamestnaný, žil s družkou a ich dvoma maloletými deťmi. Ďalej odsúdený žiadal o umožnenie byť prítomný pri rozhodovaní sťažnostného súdu, a žiadal predvolať aj jeho družku P. F..

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo týmto výrokom napadnutého rozhodnutia, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, hoci súd prvého stupňa sa dopustil pochybenia, pre ktoré sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil.

Sťažnostný súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený F. B. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/72/2014 zo dňa 28.01.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom počas skúšobnej doby v trvaní 3 roky a obmedzenie spočívajúce v zákaze priblížiť sa k poškodenému F. F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.01.2016. V zmysle § 50 ods. 1 Trestného zákona, veta druhá, skúšobná doba podmieneného odsúdenia začala plynúť dňa 29.01.2016. Uznesením sp.zn. 7T/72/2014 zo dňa 08.10.2018, právoplatným dňa 12.10.2018 bola skúšobná doba i probačný dohľad predĺžené o 2 roky, t.j. do 08.10.2020, a zároveň boli odsúdenému rozšírené obmedzenia o zákaz požívania alkoholu a iných návykových látok.

Na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa odsúdený uviedol, že vedie riadny život, chodí do práce. Žiaľ, vypil si, a spáchal trestný čin, za ktorý bol odsúdený. Nepamätá si, čo sa stalo.

Súd prvého stupňa z vykonaných listinných dôkazov zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/140/2019 zo dňa 02.07.2019, právoplatným toho istého dňa, bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa dopustil dňa 29.06.2019, a ktoré spočívali vo verbálnom a fyzickom atakovaní náhodných cudzích ľudí.

Prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadal rozhodnúť, že sa odsúdený neosvedčil a uložený trest vykoná. Odsúdený uviedol, že sa chce ešte dostať k deťom pred výkonom tohto trestu.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by na tom mal odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 52 ods. 3 Trestného zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Podľa § 194 ods.1 písm. a) Trestného poriadku ak nezametne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Sťažnostný súd predovšetkým konštatuje, že v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu nezistil žiadne vážne procesné vady, ani porušenie práva odsúdeného na obhajobu. V zmysle § 38 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý upravuje povinnú obhajobu vo vykonávacom konaní, pobyt odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nie je, na rozdiel od prípravného konania a konania pred súdom, dôvodom pre povinnú obhajobu, a preto nedošlo k porušeniu práva odsúdeného na obhajobu, ak odsúdený nebol zastúpený obhajcom.

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď dospel k záveru, že odsúdený F. B. nevedol riadny život, keď počas predĺženej skúšobnej doby spáchal viacero úmyselných trestných činov. Spáchanie úmyselného trestného činu je z hľadiska hodnotenia závažnosti protiprávneho konania v zmysle posudzovania vedenia riadneho života najväčšou formou protiprávneho konania, a vylučuje záver o vedení riadneho života v skúšobnej dobe. Ak odsúdený dôvodí, že nekonal úmyselne, ale v ovplyvnení liekmi a alkoholom, sťažnostný súd (ako aj každý iný subjekt) je v konaní o osvedčení a neosvedčení v skúšobnej dobe viazaný právoplatným rozhodnutím súdu o vine, a teda nie je oprávnený riešiť predbežné otázky o tom, či bol páchatel' v inom konaní, kde bol aj právoplatne odsúdený príčetný, zmenšene príčetný a pod. Ak odsúdený neuvádzal tieto skutočnosti v konaní sp.zn. OT/140/2019 a považuje ich za dôležité, musí tieto podložiť v uvedenom konaní, a nie v konaní o osvedčení v skúšobnej dobe. V súčasnosti existuje právoplatné odsudzujúce rozhodnutie, z ktorého vyplýva, že odsúdený pod vplyvom alkoholu 2 razy zaútočil na okoloidúcich a jednému sa vyhrážal zabitím, čím naplnil znaky skutkovej podstaty dvoch úmyselných trestných činov. Navyiac, porušil podmienky probačného dohľadu, počas ktorého mal zákaz požívať alkohol.

Sťažnostný súd konštatuje, že ani z formálneho hľadiska nebolo možné ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti a predĺžiť skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia a probačný dohľad, pretože skúšobná doba už uplynula, a tiež preto, že u odsúdeného skúšobná doba už raz predĺžená bola. Neboli splnené ani materiálne podmienky uvedené v citovanom ustanovení § 52 ods. 1 Trestného zákona. Z tohto je zrejmé, že musí byť splnená podmienka výnimočnosti v zmysle uvedenia takých okolností, ktoré sa vymykajú z rámca bežných okolností. Odsúdený nevedol žiadne neobvyklé skutočnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť v uvedenom zmysle.

V súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa aj v časti, v ktorej odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, nakoľko z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený pred spáchaním prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a to vo veci sp.zn. 2T/27/2012 naposledy dňa 16.09.2012.

Sťažnostný na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, dôkazy vykonal zákonným spôsobom, správne ich vyhodnotil a dospel k vecne správne záveru, avšak dopustil sa drobného formálneho pochybenia, keď rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, hoci mal správne rozhodovať podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona, keďže sa jednalo o premenu podmiennečného trestu s probačným dohľadom.

V zmysle uvedeného sťažnostný súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a na základe dôkazov vyčerpávajúco a zákonne vykonaných súdom prvého stupňa sám rozhodol vo veci obdobným spôsobom, avšak s použitím § 52 ods. 1 a nasl. Trestného zákona.

Súd prvého stupňa a aj sťažnostný súd rozhodli o neosvedčení v skúšobnej dobe v lehote uvedenej v § 52 ods. 2 Trestného zákona, t.j. do jedného roka od skončenia skúšobnej doby.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.